

Міністерство освіти і науки
Рівненський державний гуманітарний університет

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Голова приймальної комісії
Рівненського державного
гуманітарного університету

Руслан ПОСТОЛОВ

«27» квітня 2023 р.

ПРОГРАМА ФАХОВОГО ІСПИТУ
ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 027 «МУЗЕЄЗНАВСТВО, ПАМ'ЯТКОЗНАВСТВО»
для вступників на навчання для здобуття ступеня магістра
на основі РНК6, РНК7.

Схвалено вченою радою педагогічного факультету
Протокол № 3 від «25» квітня 2023 р.

Голова вченої ради
художньо-педагогічного факультету Наталія ДЗЮБИШИНА

Схвалено навчально-методичною комісією педагогічного факультету
Протокол № 3 від «24» квітня 2023 р.

Голова навчально-методичної комісії
художньо-педагогічного факультету Олена ВЛАСЮК

Голова фахової атестаційної комісії Володимир ВИТКАЛОВ

Розробники: Володимир ВИТКАЛОВ
Сергій ВИТКАЛОВ
Лідія Сніжко

Рівне – 2023

Програма вступного випробування з конкурсного предмета «Музеєзнавство, пам'яткознавство» для вступників на навчання для здобуття ступеня магістр на основі РНК 6, РНК7./ В. Г. Виткалов, С.В. Виткалов, Л. М. Казначеева. Рівне : РДГУ, 2023. 21 с.

Розробники:

Виткалов В.Г., кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри івент-індустрій, культурології та музеєзнавства РДГУ

Виткалов С.В., доктор культурології, професор кафедри івент-індустрій, культурології та музеєзнавства РДГУ

Казначеева Л. М., кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри івент-індустрій культурології та музеєзнавства РДГУ

Рецензент:

Волков С. М., доктор культурології, професор Національної музичної академії імені П.І. Чайковського

Програма вступного іспиту з музеєзнавство, пам'яткознавство для вступників на здобуття ступеня магістра на основі РНК 6, РНК7. визначає вимоги до рівня підготовки вступників у межах підготовки бакалавра, зміст основних освітніх компетентностей, критерії оцінювання знань вступників, список рекомендованої літератури, інформаційний ресурс.

Розглянуто на засіданні кафедри івент-індустрій, культурології та музеєзнавства (протокол № 4 від «18» квітня 2023 р.).

ЗМІСТ

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА	4
ЗМІСТ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ.....	5
МОДУЛЬ 1. ІСТОРІЯ МУЗЕЙНОЇ СПРАВИ.....	5
МОДУЛЬ 2. ТЕОРІЯ МУЗЕЙНОЇ СПРАВИ	9
МОДУЛЬ №3. ОСНОВИ ПАМ'ЯТКОЗНАВСТВА	14
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ВСТУПНИКІВ.....	18
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ... ..	19
ІНФОРМАЦІЙНИЙ РЕСУРС	21

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма фахового випробування складається з питань історії та теорії музейної справи і основ пам'яткознавства, що відповідають змісту підготовки фахівців ОКР бакалавра за спеціальністю 027 «Музеєзнавство, пам'яткознавство» і передбачає комплексну оцінку знань, умінь і навичок щодо їх використання під час розв'язання професійних завдань майбутньої професійної діяльності.

Зміст програми представляє навчальний матеріал, який зосереджує увагу на теоретичних та історичних засадах розвитку музейної справи і пам'яткознавства.

Програма додаткового фахового випробування складається з пояснювальної записки, в якій висвітлюються мета вступного випробування, вимоги до рівня підготовленості вступника, порядок проведення вступного випробування, порядок оцінювання відповідей вступників; зміст тем та питань вступного випробування; критерії оцінювання відповідей вступників; надається список рекомендованої літератури та інформаційного ресурсу.

Мета фахового випробування полягає в перевірці теоретичних знань та умінь вступників в межах освітньо-професійної програми бакалавра, необхідних для успішної практичної діяльності бакалавра з музейної справи та охорони пам'яток історії та культури.

Додаткове випробування покликане *вирішити такі завдання*:

- комплексно перевірити якість засвоєних знань у контексті вимог навчальних програм дисциплін професійної підготовки;
- виявити рівень знань вступників щодо оволодіння ними теоретичними основами музейної справи, фактами та явищами з історії музеїв;
- перевірити сформованість умінь вступників щодо застосування ними набутих знань для георетичного аналізу актуальних проблем сучасності;
- з'ясувати рівень загальної та мовної культури вступників.

Вимоги до підготовленості вступників. На додатковому випробуванні вступник повинен продемонструвати:

- ґрунтовні знання основних розділів професійно-орієнтовних дисциплін освітньої програми бакалавра музейної справи та охорони пам'яток історії та культури;
- розуміння понять та категорій та уміння їх формулювати та використовувати;
- уміння підтверджувати теоретичні положення фактами з історії та теорії музейної справи; професійні уміння аналізу музеєзнавчих явищ у контексті історії культури;
- відповідність теоретичних знань сучасному рівню розвитку науки.

Додаткове випробування проводиться в усній формі. У додатковому випробуванні беруть участь вступники на основі здобутого ступеня (ОКР) бакалавра, спеціаліста, магістра.

Порядок проведення вступного випробування.

Вступне випробування проводиться згідно з розкладом, складеним приймальною комісією Рівненського державного гуманітарного університету.

Допуск до вступного випробування вступників здійснюється за умови наявності аркуша результатів вступних випробувань та документа, що засвідчує особу (паспорт).

Фахове випробування проводиться в усній формі, що передбачає надання відповідей на питання екзаменаційних білетів. Вступник отримує тільки один комплект екзаменаційних завдань, заміна завдань не дозволяється. Екзаменаційні білети складаються відповідно до даної програми, друкуються на спеціальних бланках за встановленим зразком та затверджуються головою приймальної комісії Рівненського державного гуманітарного університету.

Під час фахового випробування вступник має право звернутися до екзаменаторів з проханням щодо уточнення умов завдань. Натомість вступнику не дозволяється користуватися сторонніми джерелами інформації (електронними, друкованими, рукописними) та порушувати процедуру проходження фахового випробування, що може бути причиною для відсторонення вступника від вступних випробувань.

Для письмового запису відповідей на екзаменаційні завдання використовуються аркуші

усної відповіді відповідного зразка. Після внесення вступником відповіді до зазначеного аркушу він ставить під нею свій підпис, що підтверджується підписами голови та екзаменаторами фахової атестаційної комісії.

Порядок оцінювання відповідей вступників.

Оцінювання відповіді вступників на вступному випробуванні здійснюється членами фахової атестаційної комісії, призначеної згідно з наказом ректора.

Оцінки відповіді кожного вступника визначаються за 200-бальною шкалою.

ЗМІСТ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ МОДУЛЬ 1. ІСТОРІЯ МУЗЕЙНОЇ СПРАВИ

Тема 1. Дисципліна «Історія музейної справи» в системі спеціальної підготовки фахівців

Предмет і об'єкт вивчення дисципліни «Історія музейної справи». Історіографія та джерельна база курсу. Термінологічний апарат. Зв'язок із іншими навчальними дисциплінами. Етапи накопичення матеріалу. Методи навчальної роботи. Практичні заняття та самостійна робота як складова вивчення історико-культурного процесу. Індивідуальна робота в контексті вивчення курсу. Система оцінювання знань. Критерії оцінки. Визначення поняття «музей» у сучасній музеєзнавчій літературі.

Історіографія дисципліни.

Музейне законодавство України про основні аспекти охорони та збереження пам'яток і науково-фондової роботи. Закон України «Про музеї та музейну справу» (1995 р.). Закон України «Про охорону культурної спадщини» (2000 р.).

Основні ознаки класифікації музеїв.

Класифікація періодів вивчення дисципліни. Класифікація музеїв як установ сучасної культури.

Тема 2. Передісторія музеїв. Антична доба

Колекціонування античної доби. Феномен колекціонування. Домузейне збиральництво у первісному суспільстві, давньому Єгипті і Китаї, Греції та Римі. Використання предметів домузейних колекцій. Мотивація збирання протомузейних колекцій.

Зародження основних напрямів музейної роботи за античної доби. Поняття «музей» в Античності.

Давня Греція: святилища, храми, пінакотеки як форми концентрації пам'яток історії та культури.

Колекції і колекціонери епохи еллінізму: загальна характеристика та значення в історії людської цивілізації.

Приватні зібрання Стародавнього Риму в структурі культурної спадщини світу. Зібрання «Єгипетський музей» у Каїрі.

Тема 3. Колекціонування доби Середньовіччя

Традиції середньовічного колекціонування. Храми та їх скарбниці. Світські скарбниці та приватне колекціонування. Колекціонування та виникнення музею. Середньовічний Схід: традиції країн ісламу, Японії, Китаю.

Соціокультурна характеристика доби (королівські двори та їх роль у підтримці духовності. Найбільш яскраві зібрання творів мистецтва) та її роль у розвитку колекціонування.

Колекціонування та виникнення музею. Художнє колекціонування та перші музеї Італії, Франції, Німеччини епохи Відродження (XV-XVI ст.). Студьйоло, кунсткамери, кабінети, статуарії, антикварії, галереї. Приватні колекції як основа перших музейних експозицій у Європі.

Протомузейні установи Московської Русі XIV-XVII ст. Культурні сади, «аптекарські

городи», приватні звіринці, арсенали, Оружейна Палата (1537 р.).

Середньовічний Схід та країни ісламу: зародження музейних колекцій. Роль музейного зібрання у східній культурі.

Західноєвропейська музейна спадщина: витоки і напрями збереження пам'яток історії та культури.

Домузейні форми нагромадження та використання пам'яток історії та етнографії у Х-XVIII ст. на Русі та в Україні. Основні етапи становлення вітчизняних протомузейних зібрань предметів музейного значення. Х.Ф.Френ та східна нумізматика.

Монети Київської Русі в зібранні Одеського археологічного музею.

Тема 4. Виникнення музеїв

Соціокультурна ситуація в Європі та її вплив на створення художніх зібрань.

Художнє колекціонування в Європі та перші музеї Італії, Франції, Німеччини епохи Відродження (XV-XVI ст.). Студйоло, кунсткамери, кабінети, статуарії, антикварії, галереї. Приватні колекції як основа перших музейних експозицій у Європі.

Домузейні форми нагромадження та використання пам'яток історії та етнографії у Х-XVIII ст. на Русі та в Україні. Основні етапи становлення вітчизняних протомузейних зібрань предметів музейного значення.

Початки музейництва. Виникнення перших музеїв на території сучасної України. Миколаївський археологічний музей (1806 р.), Феодосійський музей старожитностей (1811 р.), Одеський музей старожитностей (1825 р.), Діяльність І. Лемберта, П. Дюбрюкса, І. Симпковського та створення Керченського музею старожитностей (1826 р.).

Музей у XVII ст. і в епоху Просвітництва. Розвиток освітніх і виховних функцій колекцій та музеїв. Початок вивчення речових пам'яток Античності та Середньовіччя. Розширення соціального та професійного середовища колекціонерів. Розширення ринку предметів для колекціонування. Петербурзька кунсткамера (1714 р.) – перший російський музей.

Поява перших публічних музеїв. Капітолійський (1734 р.) і Піо-Климентійський музеї (1771-1799 рр.) Риму. Британський національний публічний музей (1759 р.). Бельведерський музей Відня. Музеї Німеччини, Речі Посполитої. Початок формування музейної архітектури. Удосконалення оформлення музейних експозицій. Путівники та каталоги. Остаточне оформлення публічних музеїв.

Тема 5. Західноєвропейські музеї у XVIII ст.

Музейна справа наприкінці XVIII – першій половині XIX ст. Особливості та зміни. Державна та муніципальна музейна мережа революційної Франції 1789-1794 рр.: центральні профільні та провінційні музеї.

Музей мистецтв у палаці Лувр, Музей природничої історії, Заклади мистецтв і ремесел (науки і техніки), Музей артилерії. Музей французьких пам'ятників – перший спеціалізований історичний музей у світі.

Музеї Швейцарії, Німеччини, Австрії, Польщі, Іспанії, Італії, Великобританії, США, Канади, Бразилії у першій половині XVIII ст.

Імпульс у розвитку музейної справи. Велика промислова виставка у Лондоні (1851 р.).

Започаткування традиції всесвітніх промислових виставок і художньо-промислових музеїв.

Тема № 6. Виникнення російських музеїв

У дореволюційній Росії поняття особливо цінних музейних об'єктів (ОЦМО) не існувало. У процесі усвідомлення культурної цінності предметів, належності їх до культурної спадщини можна виділити кілька історичних етапів. Перший з них пов'язаний із виділенням особливої цінності творів мистецтва та історичних реліквій з релігійно-містичним підставах і приміщенням їх у церкви, собори, монастирі та їхні ризниці. Іншими

підставами виділення предметів служили їх матеріальна цінність, приналежність до князівського, потім царського побуту.

Княжі скарбниці в Суздалі, Володимирі, Новгороді, Твері, Пскові. Головна скарбниця Росії – Московський Кремль (XIV-XV ст.). Її основа – символи влади: шапка Мономаха, скипетр, дорога зброя, подарунки та ін. Музейні огляди як ритуал московського Двору. Перші спеціалізовані приміщення для зберігання і презентації музейних колекцій.

Перші музейні установи Росії, що виникли за ініціативи Петра I і Катерини II. Розвиток точних наук, природознавства як стимул до виникнення наукових колекцій та музеїв.

Критерій наукової значимості як важливий чинник в оцінці цінності предметів і об'єктів. Перші значні колекції творів мистецтва і перші художні музеї (Ермітаж). Локальність їх впливу.

Тема 7. Розвиток європейських музеїв у XIX - середині XX ст.

Перші громадські організації у сфері охорони пам'яток і музейних об'єктів. Товариство охорони старовини Нової Англії (Бостон, 1910 р.). Перші музеєзнавчі об'єднання: Музейна асоціація у Великій Британії (1888 р.), Музейна асоціація в США (1906 р.), Музейне товариство в Німеччині (1917 р.).

З'їзди музейних працівників (Мангейм, Німеччина, 1903 р.; Москва, 1912 р.). Перша музеєзнавча періодика (Дрездені, 1878-1885 рр.; Філадельфія, 1895 р.; Прага, 1895 р.; Лондон, 1901; Берлін, 1905 р.).

Музейна справа у 1918-1945 рр. Пожвавлення музейної справи після Першої світової війни. Пожвавлення художнього ринку Європи. Міжнародне співробітництво музеїв і музейних працівників. Міжнародна музейна організація Ліги націй та створення Інституту інтелектуальної кооперації. Міжнародні музеєзнавчі конференції (Міжнародний музейний з'їзд у Мадриді, 1934 р.). Видання музеєзнавчої періодики (журнал – «Мусейон»).

Розвиток музеїв і музейної справи в країнах з різним суспільно-політичним устроєм. Політизація та крайня ідеологізація музейної справи у фашистській Італії, нацистській Німеччині та більшовицькому СРСР. Особливості розвитку музейної мережі в країнах ліберальної демократії.

Доля музейних зібрань у роки Другої світової війни. Пограбування музейних колекцій, приватних зібрань, знищення музейних працівників і приміщень музеїв.

Тема 8. Виникнення та розвиток музеїв у країнах Америки, Австралії та Африки

Переміщення предметів культурної спадщини до Північної Америки. Галерея Коркорана в Вашингтоні (1869 р.), Метрополітен-музей у Нью-Йорку (1872 р.), Музей витончених мистецтв Бостона (1875 р.), Пенсільванський музей мистецтва у Філадельфії (1876 р.), Бруклінський музей (1893 р.), Клівлендський художній музей (1916 р.) та ін.

Новаторські підходи в організації музейної справи і розвиток національних музеїв у другій половині XIX – на початку XX ст. Національний музей Італії у Флоренції (1865 р.), Римський музей делле Терме (1889 р.). Національні природничі музеї в США – провідні серед світових музеїв цього профілю. Археологічні музеї Мадриду (1867 р.), Афін (1874 р.), Дельфів (1903 р.), Стамбулу (1869 р.).

Вивчення етнографічних колекцій і створення етнографічних музеїв. Університетська та «музейна етнографія». Музей народознавства у Берліні (1855 р.), Етнографічні музеї Лондона та Парижу (1878 р.). Музеї просто неба. Стокгольмський музей на острові Дьюргорден (1891 р.) – перший етнографічний музей просто неба.

Тема 9. Музеї світу в другій половині XX – на початку XXI ст.

Музейна справа у другій половині XX – початку XXI ст. Потреба координації зусиль музейних працівників різних країн у відродженні музейної мережі. Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО). Щоквартальник «Museum» (1946 р.).

Створення Міжнародної ради музеїв (ІКОМ). Перша конференція ІКОМ (Мехіко, 1946 р.) Жорж Анрі Рів'єр – перший директор ІКОМ (1947-1964 рр.).

Міжнародна рада по пам'ятникам та визначним місцям (ІКОМОС) при ЮНЕСКО (Париж, 1965 р.). Конвенція про заходи із заборони та попередження незаконного вивезення та ввезення культурних цінностей і передачі власності на них (1970 р.). Конвенція про охорону всесвітньої культурної та природної спадщини (1972 р.).

Розвиток музейної справи після Другої світової війни. Відкриття нових типів музеїв. Сільськогосподарські ферми-музеї, музеї промислової археології (Великобританія), музеї сучасного мистецтва (Франція), Національний музей повітроплавання та космонавтики США (1976 р.). Удосконалення експозицій природничих музеїв, ботанічних садів, зоологічних парків. Парк диких тварин у Сан-Пасквалі (США, 1972 р.).

Відродження та розвиток музейної мережі в СРСР, Італії, Німецькій Демократичній Республіці, Федеративній Республіці Німеччини та в об'єднаній Німеччині у 40 – 90-х рр. XX ст.

Тема 10. Музейна мережа України кінця XIX – XXI ст.

Університетські музеї в Україні у XIX ст. Діяльність В.Каразіна і відкриття музеїв археології, мінералогії, зоології та образотворчого мистецтва при Харківському університеті (1807 р.). М.Максимович і створення музеїв старожитностей, нумізматики, образотворчого мистецтва, зоології при Київському університеті (1834-1837 рр.).

Музеї і музейна справа в Україні у другій половині XIX – початку XX ст. Відкриття Київського міського музею старожитностей у 1899 р. Наукова та меценатська діяльність В.Хвойки, Б.Ханенка, М.Терещенка, О.Бобринського, М.Біляшівського, Д.Щербаківського.

Виникнення та діяльність Чернігівського історичного музею (1909 р.). Заснування Херсонського історико-археологічного музею та дослідницька праця В. Гошкевича. Миколаївський музей природознавства (1886 р.), Кам'янецький церковний історико-археологічний музей (1890 р.), Одеський музей степової України (1898 р.), Волинський музей у Житомирі (1900 р.), Катеринославський історико-археологічний музей (1902 р.) та діяльність Д.Яворницького, Конотопський музей (1900 р.), Глухівський музей старовини (1903 р.), Полтавський природничо-історичний музей губернського Земства (1906 р.), Харківський археологічний музей М.Гоголя при Історично-філологічному інституті (1909 р.), Херсонський археологічний музей Криму (1908 р.), Миколаївський історико-археологічний музей (1913 р.), Сімферопольський музей Тавриди (1915 р.) та ін.

Музеї та музейна справа на західноукраїнських землях у XIX на початку XX ст. Музейна збірка Народного дому у Львові (70-ті рр. XX ст.). Музей Наукового товариства ім. Т.Шевченка у Львові (1914 р.). Діяльність М.Грушевського, І.Франка, Ф.Вовка, В.Гнатюка. Митрополит А.Шептицький та заснування Церковного музею у Львові (1908 р.). Народописні збірки Народного дому у Львові, Український музей народовідання у Чернівцях, Музей духовної семінарії в Станіславові, музейні збірки при монастирях на Чернечій горі (поблизу Мукачева) та Красному Броді (Закарпаття).

Українські музейні зібрання кінця XIX – початку XX ст. в польських музеях. Музей Дідушицьких у Львові. Подільський музей в Тернополі (1906 р.). Покутський музей графа Старжинського у Коломиї. Музеї Перемишля, Луцька, Пінська, Трускавця, Кракова, Острога та ін. міст.

Археологічні з'їзди та їх роль у стимулюванні колекціонування та їх вплив на розвиток збиранництва і музейної справи в Україні.

Музейна справа доби Української Народної республіки. (Директорія у питаннях збереження пам'яток національної спадщини. Пам'яткоохоронна діяльність).

Музейна справа в радянській Україні 20-40-х років. Принципи колекціонування, музейні зібрання. Духовний ефект.

Події II світової війни і стан музейної справи в Україні.

Музейна мережа у повоєнний період. Законодавча база. Народні музеї як фактор

збереження пам'яток регіонального спрямування. Фінансово-організаційна підтримка музейної мережі.

Музейна мережа в УРСР 60-80-х років. Акти вандалізму у ставленні до української культурної спадщини (пожежі у провідних бібліотеках республіки. «Справа Погружальського», недбале ставлення до пам'яток, розпорошення їх по різних відомствах).

Волинське фондосховище в історії культури регіону.

Музеї та музейна справа в незалежній Україні. Розвиток вітчизняного музеєзнавства та музейної справи у 90-х рр. XX ст. Музейна реформа. Її причини і наслідки. Реорганізація музейної мережі.

Музейна мережа сучасної України. Класифікація музейних установ. Історичні музеї – музеї широкого історичного профілю, археологічні, етнографічні, нумізматичні, воєнно-історичні, музеї історії освіти, науки, спеціальні історичні тощо. Художні музеї. Природно-історичні, технічні та літературні музеї. Музеї комплексні. Красознавчі музеї та їх специфіка. Науково-дослідні, просвітницькі, академічні, навчальні музейні установи. Сучасна музейна регіональна мережа України.

Причини зростання інтересу населення до історичного минулого як характерна риса розвитку цивілізації.

Музейне законодавство України про основні аспекти охорони та збереження пам'яток і науково-фондової роботи. Закон України «Промузеї та музейну справу» (1995 р.). Закон України «Про охорону культурної спадщини» (2000 р.).

МОДУЛЬ 2. ТЕОРІЯ МУЗЕЙНОЇ СПРАВИ

Тема 11. Сутність музею як установи культури

Музейне законодавство України щодо основних аспектів охорони та збереження пам'яток і науково-фондової роботи. Закон України «Про музеї та музейну справу» (1995 р.). Закон України «Про охорону культурної спадщини» (2000 р.). Основні поняття та терміни. Зміст науково-дослідної роботи згідно законодавчих актів.

Критерії оцінки музейної інституції як наукового осередку. Музей як дослідницька інфраструктура (колекції, архіви, депозитарії або банки даних наукової інформації), інфраструктура та інші структури унікального характеру (Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність», Розділ 1, ст. 1).

Класифікація музеїв як установ сучасної культури.

Наукова діяльність музеїв. Результати наукової діяльності музейної інституції (дослідження, науковий результат, науково-технічний (прикладний) результат).

Науково-організаційна і науково-методична діяльність та її результати і її законодавче регулювання (Законі України «Про наукову та науково-технічну діяльність» (Розділ I, ст. 1, п. 23)).

Тема 12. Витоки національної музейної політики: засади наукової діяльності музейних інституцій

Узагальнення досвіду музейної діяльності в Україні (1929 р. у Харкові видано книгу В.Дубровського «Музей на Україні», в якій розглянуто найбільші тогочасні музеї та проаналізовано їхню роботу).

Журнал «Museum» (1948 р.) як періодичне видання з висвітлення діяльності музеїв усіх типів і профілів і його роль в активізації проблем музейної сфери.

Поява збірників наукових праць окремих музеїв (Київського історичного, Одеського археографічного, Музею етнографії та художнього промислу АН УРСР у Львові тощо), монографії М.Катерноги (1952 р.) з історії музейного будівництва.

Музеезнавчі праці науковців Київського університету: Г.Мезенцева «Музейне будівництво на Україні за 40 років Радянської влади», «Музеї України» та навчальні посібники М.Бондаря, Г.Мезенцевої, Л.Славина «Нариси музейної справи» (К., 1959 р.). Н.Калитина «Музеї Парижа» (1969 р.).

XI Генеральна конференція ІКОМ (Москва та Ленінград у 1977 р.) як важливий захід у питанні самоідентифікації музеезнавства як науки (у результаті її проведення створено Міжнародний комітет із музеології (ІКОФОМ). Його завдання – координація теоретичних досліджень в області музеології

Сучасна теоретична література з музеезнавства, що вийшла друком під впливом національно-культурних зрушень в Україні. Репринтні видання (Крип'якевич І. «Історичні проходи по Львові» (1991 р.). Збірник нормативно-правових актів та методичних матеріалів з питань музейної справи (2006 р.), «Музейна справа та музейна політика в Україні ХХ століття» (2004 р.) та ін. і їх роль у подальшому розвитку музеезнавства.

М.Рутинський, О.Стецюк «Музеезнавство» (2008 р.), В.Якубовський «Музеезнавство» (2012 р.), Ю.Ключко «Музеезнавство: словник-довідник» (2013 р.). Регіональне музеезнавство: О.Прищепа «Основи музеезнавства» (2006 р.).

Тема 13. Роль музеїв у соціокультурному та економічному житті країни: зарубіжний досвід

Сфера культури та її структура. Її основні завдання, соціально-економічного розвитку, але й один із факторів конкурентно-спроможності країни в сучасному глобалізованому світі.

Нова соціальна роль музеїв. Їх структура. Порівняльний аспект та зарубіжний досвід, державні програми музеологічних досліджень, що ставлять за основу вивчення основних напрямів музейної справи в сучасному середовищі, акцентування вагомості інтерактивності як засобу розвитку музейного закладу та окреслення різних шляхів взаємодії музеїв. Створення широкої музейної мережі та об'єднання різних їх типів.

Державна підтримка музеїв. Їх взаємодія та пріоритетні напрями співпраці. Державні програми, пов'язані з розвитком музейних комплексів у країні. Провідні ідеї.

Фінансування та забезпечення різновекторних проєктів: «Музеї вночі», «Діти в музеях» тощо. Співпраця музейних закладів із різними недержавними та державними структурами: Міністерством освіти, Національною галереєю України.

Зарубіжні музейні заклади і їх роль у формуванні історичної пам'яті, національної ідентичності. Створення транскультурних музеїв і застосування нових форм та новітніх цифрових технологій для подачі історії, поширення інформації про фонди, створення баз

даних для широкого загалу.

Реалізація прав рівного доступу громадян до культурної спадщини (програма EUROPEANA (<http://www.europeana.eu/portal/partners.html>); «Віртуальний музей Канади» (<http://www.virtualmuseum.ca>); «Віртуальний Музей Японського Мистецтва» (<http://web-japan.org/museum/menu.html>)).

Тема 14. Музей як науково-дослідна установа. Музейні установи в системі освіти, культури і туризму

Класифікація понять. Музейне законодавство «Про музей і музейну справу» (1995 р.) і його роль у становленні теоретичних підвалин музейної справи. Основні напрями музейної справи: культурно-освітня, науково-дослідна, комплектування музейних зібрань, експозиційна, фондова, видавнича, реставраційна, пам'яткоохоронна та їх характеристики і завдання.

Формування нових знань і навичок у галузі теорії і методики збору, зберігання, обробки і використання музейних предметів. Напрями дослідної діяльності музеїв: розробка наукової концепції; дослідження в сфері комплектування фондів; вивчення музейних предметів і колекцій; дослідження в галузі охорони і зберігання фондів; наукове проектування експозицій і виставок; дослідження в сфері музейної комунікації; вивчення історії музейної справи; вивчення історіографії музеєзнавства.

Суть суспільного руху «Нова музеологія» основні етапи: інтеграція сучасного музею, соціалізація музею.

Функції сучасного музею: збирання, вивчення, експонування першоджерел та оригіналів (близькість до науково-дослідних установ); дослідження першоджерел – використання геологічних, палеонтологічних, зоологічних, антропологічних інших природничих колекцій, пам'яток матеріальної культури (знаряддя праці, інструменти, ремісничі вироби, зброю, побутові речі тощо), пам'ятки духовної культури (твори живопису, графіки, скульптури, декоративного мистецтва тощо) та рукописні й друковані документи, книги; використання фондів для представлення та популяризації першоджерел (експонування, спеціальні представлення, екскурсійні лекції, інші форми представлення матеріалу) тощо.

Поєднання науково-дослідних та освітніх функцій. Представлення першоджерел та власні наукові дослідження, створення їх джерельної бази, популяризація власних здобутків.

Головні завдання наукової роботи музеїв: регіональне вивчення історії краю, міста чи села; дослідження музейних колекцій та їх наукова обробка; опрацювання окремих тем, пов'язаних з експозицією музею; розробка експозицій (складання тематичних структур та тематико-експозиційних планів); розробка питань методики і техніки музейної справи.

Віртуальні музеї та їх різновиди та характеристика, класифіція.

Тема 15. Наукові дослідження в процесі підготовки музейної експозиції

Музеєзнавчі дослідження – основа експозиційної діяльності (на прикладі історичної експозиції). Вибір науково-експозиційної теми і напрями її дослідження. Робота з джерелами і спеціальною літературою.

Робота в архіві з документальними джерелами.

Відбір музейних предметів у фондах музею, комплектування з досліджуваної теми.

Результати наукових досліджень: експозиційні і публікаторські.

Ансамблеві музеї та основні вимоги до підготовки музейної експозиції. Регіональні польові дослідження: етапи їх підготовки.

Регіональна музейна проблематики як предмет наукового дослідження.

Наукові експозиційні теми відділів природи, давньої і новітньої історії тощо (на прикладі діяльності КЗ «Рівненський обласний краєзнавчий музей» Рівненської обласної ради, КЗ «Волинський обласний краєзнавчий музей» Волинської обласної ради) тощо.

Виставки як шлях і прообраз майбутніх стаціонарних, постійно діючих музейних

експозицій.

Тема 16. Організація науково-дослідної роботи музеїв

Планування наукової роботи – основа функціонування музею. Організаційні засади науково-дослідницької роботи музеїв.

Поліфункціональний характер діяльності музею.

Основні етапи музеєзнавчих досліджень та їхня коротка характеристика. Дослідження в галузі збереження й охорони пам'яток історії та культури.

Вивчення ефективності науково-дослідної роботи музею шляхом впливу музейної експозиції і різних форм культурно-освітньої роботи на різні категорії відвідувачів.

Координація напрямів науково-дослідницької роботи музею як всередині закладу, так і з іншими музеями та установами.

Індивідуальні і колективні наукові дослідження.

Тема 17. Музейний фонд України

Музейний фонд України та його характеристика. Визначення поняття та етапи формування музейного фонду. Музейні колекції та музейні предмети. Положення про Музейний фонд України.

Порядок віднесення музейних колекцій, музейних предметів, окремих пам'яток. Основні напрями фондової роботи. Комплектування та облік музейних фондів (підготовча робота, наукове планування, збирання матеріалів).

Визначення предметів музейного значення та їх облік і наукова документація.

Особливості зберігання музейних предметів в експозиції.

Фондові приміщення та вимоги до них. Класифікація.

Каталогізація. Типи каталогів, їх призначення. Комп'ютерний облік, інвентаризація та каталогізація. Специфіка подібної організації у різних країнах світу.

Структура та складові елементи організації фондів музею. Інвентеризація. Збереження музейних фондів. Режим зберігання фондів.

Реставрація та консервація музейних предметів. Основні вимоги. Законодавче регулювання даного питання.

Музейне зібрання, музейні фонди, музейна колекція. Поняття музейної колекції. Типи музейних колекцій. Склад фондів музею за значенням та юридичним становищем. Структура фондів музею. Методика вивчення музейних предметів. Організація роботи з комплектування фондів музеїв. Поняття «комплектування фондів».

Юридична охорона музейних фондів та її суть. Поняття «режим зберігання фондів» і його складові. Температурно-вологісний режим. Повітряний режим у музеї. Світловий режим у музеї. Біологічний режим у музейних приміщеннях.

Система зберігання музейних фондів.

Тема 18. Науково-фондова робота музеїв

Фонди музею. Музейний предмет і його властивості. Інформативність, аттрактивність та експресивність музейного предмету. Типовий і унікальний музейний предмет. Музейна колекція. Музейне зібрання. Наукова організація музейних фондів. Основний і науково-допоміжний фонди. Колекційний, дублетний, обмінний фонди. Типи музейних предметів. Принципи класифікації музейних предметів. Склад і структура музейних фондів. Основні напрями науково-фондової роботи.

Атрибуція, класифікація та систематизація музейних предметів. Основні етапи наукової обробки музейного предмету, їх зміст та завдання. Інтерпретація музейних предметів.

Види (засоби) комплектування: систематичне, тематичне, комплексне. Форми комплектування фондів. Принципи комплектування матеріалів і критерії наукового відбору пам'яток. Проблеми комплектування музеями предметів етнографії, природничонаукових матеріалів тощо.

Завдання фондово-закупівельної комісії. Основні облікові документи під час комплектування. Етапи комплектування музейних фондів. Раціональне обладнання фондосховища музею і вимоги до нього. Окрема і комплексна система зберігання. Класифікація обладнання фондосховищ. Основні класифікаційні групи обладнання. Відкрите зберігання фондів

Тема 19. Організація роботи музею по комплектуванню фондів

Наукове комплектування як складовий елемент наукового документування і колекціонування, накопичення соціальної інформації. Наукові основи комплектування,

Напрями комплектування: поточне, довготривале, оперативне. Два методи комплектування: створення типологічних колекцій, створення тематичних колекцій. Вибір об'єктів комплектування. Процес накопичення фондів і його етапи.

Організаційні форми комплектування: експедиції, надходження від організацій, дарунки, закупки, обмін. Планування комплектування. Наукова концепція комплектування музею. Перспективне і поточне планування. Наукова підготовка, організація і проведення експедицій та польових досліджень, їх документальне оформлення.

Поняття «облік музейних фондів». Нормативно-законодавча база обліку фондів музеїв.

Основні види фондової облікової документації.

Методика обліку музейних предметів, головні етапи їх наукової інвентаризації. Прийом предметів до музею та їх первинна реєстрація. Книга надходжень, правила її ведення та збереження. Особливості обліку науково-допоміжних матеріалів та предметів тимчасового зберігання. Другий ступінь обліку предметів основного фонду – наукова інвентаризація.

Методика нанесення на предмети облікових позначень. Особливі форми обліку предметів із дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння та зброї.

Облік руху музейних предметів. Повна та вибіркова звірки. Списання. Реєстрація облікової документації, вимоги до її збереження.

Тема 20. Сучасні підходи до збереження фондів музеїв

Поняття «збереження музейних фондів». Зберігання фондів як одне з основних завдань музею (охоронна функція).

Зміст та мета зберігання і охорони музейних фондів. Проблеми «природного старіння предметів» і руйнівного впливу природи на предмети.

Режим зберігання як наукова проблема.

Сучасні вимоги до організації режиму зберігання та охорони музейних фондів. Нормативні документи зі збереження музейних фондів і вимоги до обладнання, організації та функціонування фондосховищ, інших місць перебування музейних матеріалів.

Тема 21. Науковий архів музею: комплектування і зберігання

Організація наукового архіву музею: суть і значення в загальній структурі музейної діяльності. Структура і групи документів, що зберігаються в науковому архіві музею: загальна характеристика. Тематика комплектування.

Терміни і умови зберігання. Законодавче врегулювання діяльності. Робота з документами наукового архіву. Культурний розголос.

Тема 22. Особливості зберігання музейних предметів в експозиції

Музейна експозиція як інформаційна система. Експозиція як частина дійсності, фрагмент природи і матеріального світу людини, як відображена картина дійсності.

Експозиція як інформаційно-комунікативна музейна система. Принципи побудови експозиції: науковість; наочність; комунікативність. Типи експозицій. Вибір методів експонування. Різновиди експозиційних матеріалів. Художнє оздоблення експозиції.

Забезпечення єдності форми та змісту експозиції, образного відображення концептуального задуму.

Архітектурно-художнє вирішення експозиції, художнє проектування. Поняття експозиційного ансамблю, його зміст, вимоги до ансамблю.

Дані педагогіки та психології в процесі підготовки експонувань. Роль кольору і світла.

Використання наочно-просторового середовища.

Організація маршруту та ритм огляду експозиції. Музейне обладнання та його роль у створенні експозиційного простору. Різновиди обладнання. Технічні засоби експозиції і їх значення.

Експозиційна діяльність. Принципи її організації (науковий, художній та технічний). Основні проектні схеми побудови. Етапи експозиційної діяльності та її специфіка: в ансамблевих музеях (меморіальні, музеї-палаці, музеї-садиби, музеї-заповідники); експонування «ландшафтна експозиція».

Порівняльний аспект оновлення експозиції у Західно-європейських країнах. Вимоги до них.

Тема 23. Науково-реставраційна діяльність музею

Наукові дослідження в процесі реставрації музейних предметів. Атрибуція пам'ятки. Рентгенографічні дослідження в атрибуції та експертизі творів іконопису: специфіка організації та основні вимоги.

Проблемний ряд в організації подібних видів діяльності. Комплексне експериментальне дослідження творів образотворчого мистецтва і архітектури.

Використання радіо-вуглецевого методу для датування творів живопису.

Національний науково-дослідний реставраційний центр України: загальна характеристика структури та його основні завдання. Наукові здобутки.

Використання комп'ютерних технологій для дослідження стародавнього іконопису.

Реставрація як наука.

Тема 24. Музейна експозиція

Експозиція як важливий напрям роботи музею. Суть і специфіка музейної експозиції, її види: загальна характеристика.

Проектувальна експозиція та вимоги до неї.

Музейні виставки: суть, структури, форми. Вимоги до їх організації. Методи побудови експозиції. Експонат. Експозиційні матеріали.

Тексти в музейній експозиції. Підготовка нової експозиції. Наукова концепція експозиції. Розширена тематична структура. Тематико-експозиційний план.

Сценарій експозиції. Художнє проектування експозиції. Основні етапи проектування музейних експозицій. Монтаж експозиції. Музейна виставка. Відкриття музейної експозиції.

Тема 25. Культурно-освітня діяльність музеїв

Культурно-освітня діяльність музею та її першочергові завдання, зокрема: збереження та дослідження першоджерел - використовуючи природничі колекції, пам'ятки матеріальної культури (знаряддя праці, інструменти, ремісничі вироби, зброя, побутові речі тощо), пам'ятки духовної культури (твори живопису, графіки, скульптури, декоративного мистецтва тощо) та рукописні і друковані документи, книги.

Збереження першоджерел, створення джерельної бази для реалізації наукових досліджень. Наукові дослідження та їх репрезентація. Дослідження регіональної проблематики. Основні напрями на конкретному прикладі.

Форми культурно-освітньої діяльності (експонування, цикли лекцій, перегляд відео-фільмів, тематичні вечори, певні презентації, музейні фестивалі тощо).

Проблемні моменти галузі та шляхи їх вирішення.

Тема 26. Музейний маркетинг і менеджмент

Принципи утворення штатного розпису музею. Джерела фінансування та видатки

музеїв. Стратегії менеджменту музейної сфери. Маркетові стратегії в музейній справі. Музейний PR. Взаємодія музеїв із туристичними фірмами. Інноваційні методи роботи з відвідувачами. Рекламу музейних установ. «День музеїв».

Створення інноваційних стратегій розвитку це розробка та впровадження нових продуктів, розробка маркетингових планів. Впровадження нових послуг, співпраця музеїв з суміжними організаціями та установами (банками, компаніями, що надають послуги перевезення, туристичними фірмами тощо).

Комерційна складова музейного маркетингу. Маркетингова стратегія музею.

МОДУЛЬ 3. ОСНОВИ ПАМ'ЯТКОЗНАВСТВА

Тема 27. Предмет і завдання пам'яткознавства

Предмет і завдання курсу. Основні поняття «пам'яткознавство», «пам'ятка», «рухома і нерухома пам'ятка», «пам'ятка загальнонаціонального та місцевого значення», «культурна спадщина» тощо. Наукове та суспільне значення пам'яткознавства. Зв'язок пам'яткознавства з іншими історичними дисциплінами та галузями наукових знань.

Тема 28. Розвиток пам'яткознавства як наукової дисципліни

Пам'яткознавство в системі наукових знань. Напрямки пам'яткознавчих досліджень. Значення теоретичного пам'яткознавства у забезпеченні пам'яткоохоронної діяльності. Стан наукової розробки теми у вітчизняній та зарубіжній історіографії. Внесок українських вчених у становлення пам'яткознавства як наукової дисципліни. Збірки архівів України, інших держав, публікації документів і матеріалів про пам'яткознавство України.

Тема 29. Поняття і загальна класифікація культурних цінностей

Трактування поняття «культурні цінності» за Гаазькою конвенцією 1954 р. (ст. 1). Основні типологічні ознаки поняття «культурно-історична цінність»: художнє, історичне, етнографічне та наукове значення.

Класифікація за виміром існування мистецтва. Види : оригінальні художні твори живопису, графіки та скульптури, художні композиції та монтажні з будь-яких матеріалів, твори декоративно-прикладного і традиційного народного мистецтва; предмети, пов'язані з історичними подіями, розвитком суспільства та держави, історією науки і культури, а також такі, що стосуються життя та діяльності видатних діячів держави, політичних партій, громадських і релігійних організацій, науки, культури та мистецтва; предмети музейного значення, знайдені під час археологічних розкопок; складові частини та фрагменти архітектурних, історичних, художніх пам'яток і пам'яток монументального мистецтва; старовинні книги та інші видання, що становлять історичну, художню, наукову та літературну цінність, окремо чи в колекції; манускрипти та інкунабули, стародруки, архівні документи, включаючи кіно-, фото- і фонодокументи, окремо чи в колекції; унікальні та рідкісні музичні інструменти та інші.

Тема 30. Проблеми класифікації історико-культурних пам'яток

Визначення терміну пам'ятка. Системи та принципи класифікації пам'яток. Категорії, типи та види пам'яток. Пам'ятки державного устрою і суспільного життя в Україні. Періодизація пам'яток. Критерії відбору пам'яток: історична цінність, наукове значення, естетичні якості. Поєднання в одному об'єкті різних типів пам'яток. Пам'ятки воєнної історії. Меморіальні комплекси. Загальна характеристика поховальних пам'яток як пам'яток історії. Типи поховальних пам'яток. Некрополі України та їх регіональні відмінності. Пам'ятки монументального мистецтва. Основні етапи розвитку монументального мистецтва в Україні. Принципи віднесення зразків монументального живопису, скульптури до пам'яток. Монументальна пластика в Україні.

Тема 31. Пам'ятки державного устрою і суспільного життя в Україні

Пам'ятки доби Київської Русі, пізнього середньовіччя (козацькі часи). Замки, як осередки місцевої адміністрації. Типи пам'яток українського козацтва: січі Низового Дніпра, містечка-центри, сотенно-полкові центри, козацькі столиці (Чигирин, Суботів, Батурин, Глухів). Історія вивчення та проблеми збереження пам'яток українського козацтва. Пам'ятки магдебурзького права (ратуші, магістрати, обеліски). Пам'ятки державного устрою XIX ст. Пам'ятки української державності 1917-1921 рр. (будинки Центральної Ради, меморіальні будинки тощо).

Тема 32. Пам'ятки воєнної історії

Пам'ятки воєнної історії доряднянського періоду – місця битв, поховань воїнів, військово-інженерні споруди (укріплення Київської Русі, місця битв козацько-селянських військ з ворогами, замки, укріплені лінії, табори тощо). Місця воєнних подій XIX - початку XX ст. (війна 1812 р.), Перша світова війна). Місце пам'яток Другої світової війни у історико-культурній спадщині України. Понад 50 тис. пам'яток – братські могили та одиночні могили радянських воїнів, партизанів, воїнів УПА, обеліски, меморіали, місця масових розстрілів, концтаборів тощо. Військово-інженерні споруди – окопи, доти, дзоти, укріплені райони (УРи), штаби. Пам'ятки, пов'язані з діяльністю ОУН-УПА. Пам'ятки партизанського руху. Меморіальні комплекси.

Тема 33. Поховальні пам'ятки

Загальна характеристика поховальних пам'яток як пам'яток історії. Типи поховальних пам'яток. Одиночні та братські поховання. Кладовища, історичні кладовища, некрополі. Некрополі України та їх регіональні відмінності. Історико-культурні заповідники на кладовищах – Лук'янівському у Києві, Личаківському у Львові. Класифікація поховань. Поховання відомих людей. Критерії віднесення поховань до пам'яток. Козацькі кладовища та могили відомих козацьких ватажків (Б. Хмельницького, І. Сірка, Мухи тощо).

Тема 34. Пам'ятки монументального мистецтва – важлива сфера духовної культури

Основні етапи розвитку монументального мистецтва в Україні. Мистецтво східнослов'янських племен – різьблення по дереву, каменю, лиття з металу; нові форми та зміст монументального мистецтва давньоруського часу; пізньосередньовічні пам'ятки; скульптура; монументальний живопис XIX – початку XX ст.; специфіка монументального мистецтва XX ст. Види пам'яток монументального мистецтва. Принципи віднесення зразків монументального живопису, скульптури до пам'яток.

Тема 35. Монументальна пластика в Україні

Поєднання академічних традицій з реалістичними тенденціями у монументальній пластиці початку XX ст. Розвиток будівництва пам'ятників та монументально-декоративної скульптури на початку XX ст. Основні тенденції у розвитку монументальній пластики в Україні в 20-30-х роках XX ст. Тематична декоративна скульптура 30-х років у вигляді статуй, барельєфних панно, фризів, паркової скульптури, статуй передовиків виробництва, піонерів тощо. Пам'ятники Перемоги та переможцям у повоєнні роки. Офіційне пропагандистське мистецтво. Монументальна і декоративна скульптура в оформленні споруд у 50-70-х роках XX ст. Меморіальна скульптура – від реалістичних портретних погрудь до узагальнених образів і символів. Нові підходи до пам'яток монументального мистецтва в Україні наприкінці 80-х – у 90-х роках XX ст. Пам'ятки меморіальної скульптури на кладовищах.

Тема 36. Пам'яткоохоронна діяльність в українських землях у XIX ст.

Зародження пам'яткознавчої діяльності в Наддніпрянській Україні. Заснування

науково-громадських осередків. Питання охорони пам'яток у діяльності державних установ і громадських організацій Російській імперії (друга половина XIX – початок XX ст.). Проблеми у здійсненні пам'яткознавчої роботи в самодержавній Росії. Питання охорони пам'яток у діяльності державних установ і громадських організацій Австрійської (Австро-Угорської) імперії (друга половина XIX – початок XX ст.).

Тема 37. Розвиток пам'яткознавства Волині у XIX ст.

Волинська губернія у XIX ст. Формування зацікавленості громадськості старожитностями Волинського регіону. Перші відомості пам'яткознавчого характеру про регіон (історико-статистичні описи, нариси, часописи тощо). Громадські пам'яткознавчі установи та товариства Волині. Волинь у дослідженнях Київської археографічної комісії (40–50-ті роки XIX ст.). Заходи Московського Археологічного товариства з вивчення та збереження волинських пам'яток. Історичне товариство імені Нестора-літописця. Волинезнавчі студії часопису «Чтения в Историческом обществе Нестора-летописца». Вивчення й збереження волинських старожитностей Київським товариством охорони пам'яток старовини і мистецтва.

Тема 38. Аспекти охорони пам'яток Волині у другій половині XIX – початку XX ст.

Зародження краєзнавчо-екскурсійного руху на Волині. Експедиція М. Іванишева на Волинь у 1852 р. Діяльність Волинського губернського статистичного комітету у пам'яткоохоронній сфері. Утворення та напрями роботи товариства дослідників Волині. Питання збереження пам'яток старовини на сторінках «Волынских губернских ведомостей», «Вестника Западной России», «Волынских епархиальных ведомостей» та інших спеціальних видань. Утворення та діяльність регіональних краєзнавчих осередків. Історичні розвідки учасників музейного будівництва на Волині другої половини XIX – початку XX ст. Церковні музейні заклади та церковно-археологічні товариства. Місце парафіяльних священиків XIX ст. у вивченні історії Волині. Волинське церковно-археологічне товариство в історичних дослідженнях краю кінця XIX – початку XX ст. Православні церковні братства Волині. Виявлення й збір музеями Волині пам'яток старовини (Наукові експедиції (екскурсії)). Музей Житомирської публічної бібліотеки. Діяльність барона Ф. Штенгеля. Городоцький музей у краєзнавчих дослідженнях Волині. Давньосховища як заклади музейного типу (1880–1890 рр.).

Тема 39. Доля українських пам'яток наприкінці XIX – початку XX ст.

Формування засад охорони рухомих пам'яток історії та культури України наприкінці XIX – на початку XX ст. Становлення національних форм музейництва. Формування провідних профільних музеїв. Розробка питань збереження документальних пам'яток. Теоретико-правові питання збереження культурної спадщини у діяльності пам'яткоохоронних громадських структур в Україні на зламі XIX – XX ст. Перші спроби створення державних органів охорони пам'яток в Україні у період революції 1917–1919 рр. Повернення з Росії української історико-культурної спадщини у 1918 р. Пам'яткоохоронна діяльність національних українських урядів у 1917–1921 рр.

Тема 40. Пам'яткоохоронна діяльність в Україні у 1920 – 1950-х рр.

Радянське законодавство 1920-1930-х рр. про охорону пам'яток. Роль історичних комісій ВУАН у розвитку українського пам'яткознавства у 1920-х – 1950-х рр. Діяльність етнографічної комісії ВУАН. Розвиток історичних комісій ВУАН у розвитку українського пам'яткознавства у 1920-х – 1950-х рр. Основні напрямки пам'яткоохоронної діяльності громадських об'єднань і товариств до Другої світової війни. Пам'яткознавча і пам'яткоохоронна діяльність у західноукраїнських землях у міжвоєнний період. Доля української історико-культурної спадщини у період Другої світової війни.

Тема 41. Пам'яткознавство в Україні у 1950 – 1990-х рр.

Паспортизація пам'яток України у 1960-х рр. Участь України у міжнародних заходах щодо збереження культурної спадщини. Актуалізація на поч. 1960-х рр. створення розгалуженої мережі музейних закладів. Підготовка Зводу пам'яток України. Діяльність Українського товариства охорони пам'яток історії та культури в др. пол. 1960-х – 1990-х рр. Започатковані часописом УТОПІК «Пам'ятки України» програми: «Забуті могили», «Фортеці України», «Шевченківські місця в Україні».

Тема 42. Пам'яткоохоронна діяльність у незалежній Україні

Створення системи пам'яткознавчих досліджень у роки незалежності України. Створення та діяльність Центру пам'яткознавства України. Державна система охорони пам'яток історії та культури в Україні. Діяльність Українського товариства охорони пам'яток історії та культури. Структура та напрямки діяльності Центру пам'яткознавства. Загальні проблеми пам'яткоохоронної роботи в Україні. Доля пам'яток історії та культури на тимчасово окупованих територіях АР Крим та м. Севастополя, окремих районів Донецької і Луганської областей. Перспективи розвитку українського пам'яткознавства.

Тема 43. Міжнародне законодавство та угоди про культурно-історичні цінності

Конвенція та Протокол ЮНЕСКО «Про охорону культурних цінностей у випадку збройного конфлікту» (14.05.1954 р., Гаага); Венеціанська хартія 1964 р. та її доповнення; Конвенція ЮНЕСКО «Про заходи, спрямовані на заборону і запобігання незаконному ввезенню, вивезенню та передаванню права власності на культурні цінності» (14.11.1970 р., Париж); Конвенція ЮНЕСКО «Про охорону всесвітньої культурної та природної спадщини» (16.11.1972 р., Париж); Конвенція ЮНІДРУА «Про міжнародне повернення викрадених чи нелегально вивезених культурних цінностей» (24.06.1995 р., Рим). Пам'яткоохоронна діяльність ЮНЕСКО. Робота Міжнародної ради з питань пам'яток і визначних місць (ICOMOS), Міжнародного центру досліджень у галузі консервації й реставрації культурних цінностей (ІККРОМ), Міжнародної ради музеїв (ICOM) у сфері пам'яткознавства. Охорона культурних цінностей у випадку воєнних конфліктів.

Тема 44. Правова охорона та збереження культурних цінностей в Україні

Співвідношення термінів «культурні цінності», «пам'ятки історії та культури» та «культурна спадщина» відповідно чинного законодавства. Сучасний підхід до збереження і використання культурних цінностей. Закони України щодо охорони культурної спадщини: Конституція України, Закони України «Основи законодавства про культуру» (1992 р.), «Про музеї та музейну справу» (1995 р.), «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей» (1999 р.) та «Про охорону культурної спадщини» (2000 р.), «Про утворення Державної служби охорони культурної спадщини» (2002 р.), «Про охорону археологічної спадщини» (2004 р.), «Про культуру» (2010 р.) тощо.

Тема 45. Пам'яткознавча робота у музеях, бібліотеках та архівах

Специфіка музейного, бібліотечного та архівного пам'яткознавства. Законодавче регулювання музейної, бібліотечної та архівної діяльності. Діяльність музеїв, архівів та бібліотек у справі обліку та збереження пам'яток. Інформативність музейних фондів для вивчення пам'яток. Документальні пам'ятки в архівних фондах. Роль бібліотек у збереженні і поширенні пам'яткознавчої інформації. Науково-дослідна та видавнича діяльність музеїв, архівів і бібліотек.

Тема 46. Система управління культурною спадщиною в Україні

Державна система охорони пам'яток історії та культури в Україні. Діяльність центральних органів управління у сфері охорони української культурної спадщини. Роль місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування у здійсненні

державного контролю щодо забезпечення охорони пам'яток української культурної спадщини. Державні пам'яткоохоронні програми.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ВСТУПНИКІВ

Критерії оцінювання знань вступників встановлюються у нормах чотирьох рівнів досягнень початкового, середнього, достатнього, високого) за ознаками правильності, логічності, обґрунтованості, цілісності відповіді; обсягу, глибини та системності знань (в межах Програми); рівнів сформованості навчальних та предметних умінь і навичок, володіння розумовими операціями (аналізу, синтезу, порівняння, класифікації, узагальнення тощо); самостійності оцінних суджень.

Рівень професійної компетентності вступників оцінюється за 200-бальною шкалою.

Виділені такі рівні компетентності:

I рівень – початковий. Відповіді вступника не опанував зміст програми вступного іспиту, теоретичні знання з теорії та історії музейної справи та основ пам'яткознавства елементарні, фрагментарні. У відповідях на практичні та творчі завдання вступника не виявляє самостійності, демонструє не вміння аналізувати музеєзнавчі та пам'яткоохоронні процеси. Відсутнє знання та володіння термінологією.

II рівень – середній. Вступник володіє певною сукупністю теоретичних знань, практичних умінь, навичок, здатний виконувати завдання за схемою, володіє елементарними вміннями здійснювати пошукову, евристичну діяльність, самостійно здобувати нові знання.

III рівень – достатній. Вступник знає істотні ознаки понять, явищ, закономірностей, зв'язків між ними, а також самостійно застосовує знання в стандартних ситуаціях, володіє розумовими операціями (аналізом, абстрагуванням, узагальненням тощо), вміє робити висновки, виправляти допущені помилки. Відповідь повна, правильна, логічна, обґрунтована, хоча їй і бракує власних суджень.

IV рівень – високий. Передбачає глибокі знання з історії та теорії музейної справи і основ пам'яткознавства, вміння застосовувати знання творчо, здійснювати зворотній зв'язок у своїй роботі, самостійно оцінювати різноманітні ситуації, явища, факти, виявляти і відстоювати особисту позицію. Відповідь вступника свідчить про його уміння адекватно оцінити власні здібності, вирішувати проблемні питання. Відповідь точна, логічна, вступник демонструє глибоке розуміння суті програмного матеріалу.

Таблиця відповідності рівнів компетентності значенням 200-бальної шкали оцінювання відповідей вступників під час фахового випробування

Рівень компетентності	Шкала оцінювання	Національна шкала оцінювання
Початковий відповіді вступника невірні, фрагментарні, демонструють нерозуміння програмового матеріалу в цілому	0-99	незадовільно
Середній відповіді вступника визначаються розумінням окремих аспектів питань програмного матеріалу, але характеризується поверховістю та фрагментарністю, при цьому допускаються окремі неточності у висловленні думки	100-149	задовільно

Достатній відповіді вступника визначаються правильним і глибоким розумінням суті питання програмного матеріалу, але при цьому допускаються окремі неточності не принципового характеру	150-179	добре
Високий відповіді вступника визначаються глибоким розумінням суті питання програмного матеріалу.	180-200	відмінно

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

- URL: http://ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2020/zb/11/zb_yearbook_2019.pdf (дата звернення: 15.10.2020) та за інші роки.
- Бойко В. О. Сільський зелений туризм в Україні: проблеми та перспективи. Агросвіт. 2020. № 22. С. 58–65.
- Галасюк С.С., Нездоймінов С.Г. Організація туристичних подорожей і екскурсійної діяльності: навч. пос. Київ: Центр навч. літ., 2019. 177 с.
- Гончарова К. У пошуках нових підходів до збереження культурної спадщини: приватно-громадське партнерство. URL: <https://uccs.org.ua/detsentralizatsiia/statti/u-poshukakh-novykh-pidkhodiv-dozberezhennia-kulturnoi-spadshchyny-pryvatno-hromadske-partnerstvo/>
- Діяльність музеїв / Державна служба статистики України. За 2020 р. та ін. аналогічні вид. за наступні роки.
- Кузьмук О. Культурний туризм як інструмент формування національної ідентичності. URL: <http://old.niss.gov.ua/monitor/desember08/23.htm> (дата звернення: 14.06.2022)
- Лелик М.Б. Оцифрування культурної спадщини та цифрові мистецькі проекти: до питання діджиталізації в Україні. Київ: ДЗК Випуск 12/5. 2019. URL: https://nlu.org.ua/storage/files/Infocentr/Tematch_ogliadi/2019/Digital19.pdf (дата звернення: 10.07.2022)
- Маньковська Р. Музеї України у суспільно-історичних викликах XX – початку XXI століття. Львів: Простір-М, 2016. 408 с.
- Музейний простір. Музеї України та світу. URL: <http://prostir.museum.ua/journal> (дата звернення: 15.06.2020).
- Музеї грошей та центробанків світу: інтерактивність в дії. Музейний простір. URL: <http://www.prostir.museum.ua/post> (дата звернення: 24.09.2020).
- Музеї майбутнього. URL: <https://nachasi.com/creative/2019/11/01/museum-of-future/> (дата звернення: 15.03.2021).
- Основи пам'яткознавства / наукові редактори Леонід Гріффен, Олена Титова / Центр пам'яткознавства НАН України і УТОПІК; International Book Market Service Ltd., member of OmniScriptum Publishing Group. Бо-Басен (Маврикій)-Київ: LAP LAMBERT Academic Publishing, 2017. 635 с.
- Паур І. Основи музейної справи: навч.-метод. посіб. для студ. гуманітарних спец. ЗВО. Кам'янець-Подільський, 2021. 241 с.
- Прибега Л. Архітектурна спадщина України : пам'яткоохоронний аспект: монографія. Київ : Ін-т культурології НАМ України, 2015. 235 с.
- Присяжнюк О. М. Охорона культурної спадщини. Навчальний посібник. Ч. 1. Одеса : Ун-т Ушинського, 2019. 226 с.
- Про туризм: Закон України від 1995 року № 324/95-ВР. Зі змінами та доповненнями 2001-2020 років. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95-vp#Text>
- Руденко С. Музей як технологія: монографія. Київ : Вид-во Ліра-К, 2021. 435 с.
Статистичний щорічник України за 2019 рік. Державна служба статистики України. 2020.
- Садовенко С. Хронотопи аксіосфери української народної художньої культури: монографія. Київ: НАКККиМ, 2019. 356 с.

19. Терський С.В., Савченко О. Історія музейної справи та охорони культурної спадщини в Україні : навч. посіб. Львів, 2020.
20. Терський С.В., Савченко О. Історія музейної справи та охорони культурної спадщини в Україні : навч. посіб. Львів, 2020.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ РЕСУРС

Сайт приймальної комісії Рівненського державного гуманітарного університету: vstup-rdgu.info/

Сайт наукової бібліотеки Рівненського державного гуманітарного університету: library.rshu.edu.ua/

Сайт кафедри культурології та музеєзнавства Рівненського державного гуманітарного університету: kulturologiya.rv.ua/